

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 20 i 21 karty, a także art. 41–49 karty oraz naruszenia art. 54 karty.

W tym względzie strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie nie powołuje się na żadne źródło mogące dostarczyć jakichkolwiek poszlak lub dowodów rzeczywistego istnienia naukowej niepewności co do konkretnego faktu, że osoby zaszczepione mniej zarażają Sars-CoV-2 w porównaniu do osób niezaszczepionych. Nie została zapobiegawczo przeprowadzona odpowiednia konsultacja naukowo-medyczna mogąca podeprzeć podstawy proponowanego twierdzenia. Twierdzeniu, że osoby szczepione nie zarażają, przeczy treść rozporządzenia, w którym stwierdza się, że należy czekać na wyniki. Żaden obywatel europejski nie może być dyskryminowany w pełnym korzystaniu ze swojego integralnego prawa do nieograniczonego przemieszczania się, wobec braku najmniejszego dowodu prawdziwości podstaw naukowych uzasadniających takie ograniczenie.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 21 karty pod kątem nadużycia władzy i naruszenia zasady legalności, o której mowa w art. 49 karty ze względu na brak podstaw naukowych rozporządzenia.

W tym względzie strona skarżąca podnosi, że celem opracowania i pozwolenia na dopuszczenie do obrotu szczepionek mających na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się wirusa Sars cov 2 nigdy nie było uniemożliwienie zaszczepionym osobom zarażania innych. Rozszerzenie stosowania szczepionek poza kontekst ich opracowania i zatwierdzenia jest bezprawne. Istnieje wiele niepodważalnych i niekwestionowanych udokumentowanych dowodów, opartych na statystykach dotyczących przebiegu zakażeń w Europie i na świecie, które pokazują, że kraje, w których szczepi się więcej osób, to te, w których dochodzi do największej liczby zakażeń, i że szczepione osoby sprzyjają rozprzestrzenianiu się wariantów, a w szczególności wariantu „delta”.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 21 i 35 karty ze względu na odejście rozporządzenia od wytycznych WHO i ECDC dotyczących wykorzystania testów. Nadużycie władzy.

W tym względzie strona skarżąca podnosi, że w laboratoriach niektórych krajów testy RT-PCR są amplifikowane z większą liczbą cykli niż spodziewana jako wiarygodna przez ECDCi przez WHO. Testy są wykorzystywane bez zachowania ostrożności lub bez późniejszej weryfikacji klinicznej, a nieprawidłowa amplifikacja oznacza, że wyniki są błędne. Jeśli wynik jest dodatni, test nie jest powtarzany, jak zalecają wytyczne WHO, a zatem pod tym względem testy in vitro są również całkowicie zawodne. Zaskarżone rozporządzenie zobowiązuje osoby bezobjawowe do poddania się badaniom przesiewowym w celu uzyskania Certyfikatu Unijnego, natomiast wytyczne WHO stanowią, że testy wymazowe RT-PCR lub szybkie testy dla osób bezobjawowych są bezużyteczne, ponieważ nie udowodniono, że osoby te zakażają. Jedynym rzeczywiście wykonalnym rozwiązaniem pozwalającym na zapewnienie z maksymalnym poziomem wiarygodności naukowej jak największe bezpieczeństwa podróży, co stanowi cel zaskarżonego rozporządzenia, jest zobowiązanie osób zaszczepionych i niezaszczepionych do poddania się badaniu śliny bezpośrednio przed wymaganym zastosowaniem oraz, w razie wyniku pozytywnego, do przeprowadzenia testu wymazowego RT-PCR, który jest amplifikowany przez liczbę cykli zgodnych z wytycznymi WHO i ECDC.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19 (Dz.U. 2021, L 211, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2021 r. – Pierre Lannier / EUIPO – Pierre Lang Trading (PL)

(Sprawa T-530/21)

(2021/C 422/38)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Pierre Lannier (Ernolsheim-lès-Saverne, Francja) (przedstawiciel: adwokat N. Boespflug)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Pierre Lang Trading GmbH (Wiedeń, Austria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy PL – zgłoszenie nr 16 176 992

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 czerwca 2021 r. w sprawie R 1915/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie odwołania wniesionego od decyzji w sprawie sprzeciwu za niedopuszczalne z uwagi na nieprzedstawienie uzasadnienia w terminie;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim wskazano w niej, że zgłoszony znak towarowy jest podobny do wcześniejszego znaku towarowego;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania;
- obciążenie spółki Pierre Lang GmbH kosztami spowodowanymi jej interwencją w razie przystąpienia przez nią do sprawy w charakterze interwenienta.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 22 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625 i art. 67 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2021 r. – MAZ-upravljasaja kompanija holdinga Belavtomaz / Rada

(Sprawa T-532/21)

(2021/C 422/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: OAO Minskii Avtomobilnyi Zavod – upravljajusaja kompanija holdinga Belavtomaz (Mińsk, Białoruś) (przedstawiciele: D. O’Keeffe, Solicitor, N. Tuominen, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2021/997 z dnia 21 czerwca 2021 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi⁽¹⁾ oraz decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2021/1002 z dnia 21 czerwca 2021 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi⁽²⁾ (zwanych dalej „zaskarżonymi aktami”) w zakresie, w jakim dotyczą strony skarżące; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania strony skarżące.